ve til de overordnede myndigheder fik han hende virkelig suspenderet fra sit embede. Han trak frem det faktum, at hun for 14 aar siden fik et barn med sin forlovede; det paatænkte ægteskab gik overstyr paa grund av mandens drikfældighed og siden har da moderen ærlig underholdt sit barn, der var bortsat paa tilfredsstillende maade. Efter at have forsøkt at undergrave hendes stilling inden sædelighedspolitiet ved at offentliggjøre denne historie beskyldte han hende for at have levet uanstændig. Imidlertid vendte sagen sig saaledes, at han blev sat under tiltale for disse beskyldninger, og i retten fremkom han paany med disse og forklarede, at han selv og flere gifte mandlige kolleger hadde staaet i usædelig forhold til damen.

Det hele viste sig imidlertid at være ondsindet løgn og sladder — motivet hertil kunde vanskelig forklares. Han blev dømt til $1^1/_2$ aars fængsel og til at betale damen en bod av 1000 kr. Paa grund af hans økonomiske stilling kunde denne ikke sættes højere, hvad retten ellers var stemt for.

Og den kvindelige betjent blev gjenindsat i sit embede og fik fuld oprejsning. Den ting, at hun hadde et barn, som hun underholdt helt alene igennem aarene, fandt man, *ikke* behøvede at gøre hende ubrukbar til stillingen. — Man tar jo ikke den slags hensyn, fordi en mand har et uegte barn!

Saken har paa en maade havt stor betydning, idet der gjennem landets største aviser har rejst sig et protestskrig mod den slags sladder og hevnlyst og mod den dobbelte moral, som kom tilorde gjennem mandens anklage. Det faldt ham jo ikke ind, at det kunde være prostituerende for *ham*, den overordnede, at ha indledet et usædelig forhold med hende, den underordnede.

Foranlediget ved denne sag har samtlige byers politimestre erklæret, at de er vel tilfreds med vore kvindelige betjente. De gjør megen nytte ved patruljering paa gaden mellem 10—2 nat for at tage sig af gadens løse kvinder. Og de benyttes forøvrig til almindelig betjentarbejde paa politistationen: optar rapporter, besøker hjem, hvor værgeraadet maa ha hjælp, og lignende.

Skandalsagen har for saa vidt gjort de kvindelige politibetjentes stilling sikrere end før, og den store Mængde har faat et indblik i, at de udfører sit arbejde fuldt tilfredsstillende.

Kristiania 28.—9.—13.

Sofie Voss.

Fru Styrmand! — Fru Kaptajn!

Bestyreren for Kristianias Sømandsskole har i Følge „Nylænde" tilskrevet Forsvarsdepartementet om der fra Lovens Side er noget til Hinder for, at en Kvinde:

1. kan paamønstres til Sømandstjeneste ombord paa Fartøj;
2. kan — efter erhvervet Fartstid — aabnes Adgang til at underkaste sig: a. Styrmandseksamen, b. Skibsførereksamen;
3. kan — efter erhvervet Fartstid — erholde Styrmandscertifikat;
4. kan paamønstres som Styrmand;
5. kan — efter erhvervet Fartstid — erholde Skibsførercertifikat;
6. kan udklarere norsk Handelsfartøj som Fører.

Herpaa har Forsvarsdepartementet svaret, at der ikke antages at være noget til Hinder for, at Kvinder gives Adgang til at underkaste sig de i Navigationsloven af 7. April 1906 omhandlede Eksaminer. Ligeledes antages Kvinder at kunne faa Styrmands- og Skibsførercertifikat, naar de opfylder de herfor fastsatte Betingelser.

Departementet for Handel, Søfart og Industri, som derpaa blev forespurgt angaaende Mønstring af Kvinder til Sømandstjeneste, har svaret, at Lov om Skibsmandskabers Mønstring af 29. Juni 1888 ikke indeholder Bestemmelser, som antages at være til Hinder for, at Kvinder kan paamønstres til Sømandstjeneste, om Spørgsmaalet derom skulde faa praktisk Betydning.

Der antages heller ikke fra Lovens Side at være noget til Hinder for, at Kvinder, efter Erhvervelse i Henhold til Lov af 7. April 1906 af Certifikatet som Styrmand og Skibsfører, kan paamønstres som Styrmænd og antages som Skibsførere og i sidstnævnte Egenskab udklarere norske Handelsfartøjer.

Plejebørnstilsyn.

—o—

Med stor Interesse har jeg i sidste Nummer af Kvinden og Samfundet læst Fru Jensen-Storchs Meddelelse om Plejebørnstilsynet i Aalborg.

Det maa tiltale enhver, at Damerne i Aalborg har vist sig baade villige og egnede til at paatage sig det ingenlunde lille Arbejde, som er forbundet med et saadant Hverv. At jeg ikke personlig deler Fru Jensen-Storchs Syn paa, at et saadant Arbejde bør vedblive at være ulønnet, og at det vilde være en Falliterklæring for Kvinderne, om det blev lønnet, forringer ikke i mindste Maade min Anerkendelse af, hvad hun og de tilsynsførende Damer i Aalborg frivillig har udrettet.

Jeg mener iøvrig, at det beror paa et Fejlsyn, naar Fru Jensen-Storch opfatter Kravet om lønnet Plejebørnstilsyn som et Udtryk for Kvinders manglende Vilje til ligesom Mændene at paatage sig det frivillige Arbejde, som følger med et kommunalt Tillidshverv; der findes sikkert Kvinder, som, naar først deres ogsaa i andre Byer end Aalborg kommunale Interesse er vakt, har baade Tid, Raad og Lyst til at overtage Tilsynet med Plejehjemmene; men derfor anser jeg det rigtignok ikke for givet, at disse Kvinder altid er de bedst egnede. Og her ligger for Tilhængerne af det lønnede Tilsyn Sagens Kærne. Vi spørger ikke: „Hvorledes kan vi faa Kvinder til at paatage sig Tilsynet med Plejebørn?" Men: „Hvorledes skal vi faa Tilsynet med Plejebørn lagt i Hænderne paa de bedst egnede Kvinder? Hvor finder vi en Garanti for, at den Hjælp, som byder sig til, ogsaa er den, Samfundet er bedst tjent med?" Svaret maa her naturlig blive: „Hos den anerkendte Sagkundskab." Men før en Sagkundskab kan faa offentlig Anerkendelse, maa den underkaste sig en Prøve,